

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ЗЕЛЕНИЯТЪ ПЪТЕЛЪ

chitanka.info

На великата сѣбота дѣдо Тодоранъ хвана зеления пѣтелъ съ червения гребенъ, положи го въ една кошница и му порѣча строго:

— До довечера да ми снесешъ едно яйце! Утре е Великденъ. Трѣбва ми блажинка — за да посрещна и азъ празника като хората. Хайде!

Пѣтелтъ се намѣсти въ кошницата и почна да се надува. До вечерята дѣдо Тодоранъ три пѣти бѣрка въ кошницата подъ пѣтела за яйце. Когато мрѣкна, старецътъ махна съ рѣжа безнадеждно и повика отъ улицата едно момченце:

— Ела, дѣдовото, да ми повѣртишъ точилото, додето си наточа ножа.

— Кого ще колишъ, дѣдо Тодоране?

— Пѣтела. Като го сваря въ тенджерата, на тебе ще дамъ гребена.

— А на мене? — измяука котката въ краката му.

— Ти ще получишъ на мишката опашката! — викна дѣдо Тодоранъ.

Котката се разсърди и отиде при пѣтела. Попита го:

— Пѣтльо, кажи какво си сънувалъ нощесъ?

— Сънувахъ, че дѣдо Тодоранъ ми върза на шията червенъ герданъ.

— Бѣгай, какиното момче, защото не ти е хубавъ съня. Дѣдо Тодоранъ ще ти отрѣже главата, затуй си точи ножа. Бѣгай, по-скоро!

Пѣтелтъ скочи, размаха криле и хврѣкна надъ селото. Побѣгна въ гората. Пи една студена вода и почна да кѣлве най-раннитѣ тревички и най-крѣхкитѣ цвѣтчета. Тревичкитѣ и цвѣтчетата се оплакаха на гората. Гората се ядоса и започна да шуми.

— Слушай, Пѣтльо, тѣй не може! Ти си младъ, имашъ хубавъ гласъ. Намѣсто да ми кѣлвешъ раннитѣ рожби, иди по-добре въ града, да си намѣришъ работа и да си изкарвашъ хлѣба. Ако не се махнешъ — ще обадя на лисицата.

Зелениятъ пѣтелъ щомъ чу думата „лисица“, хврѣкна нагоре като самолетъ и се понесе къмъ града. Стигна въ голѣмия градъ и кацна върху най-високия електрически стѣлбъ. Захвана да кукурига:

— Кукуригооо!

Разтревожи цѣлия градъ. Подъ стѣлбата се събраха триста хиляди души. Дигнаха нагоре бастунитѣ си заканително. Попитаха пѣтела:

— Хей, ти тамъ, докога смѣташъ да пѣешъ?

— Докато ми намѣрите работа съ добра заплата, — отвърна пѣтелятъ.

Разтичаха се триста хиляди души изъ града да търсятъ работа на пѣтела. Подиръ два часа тичане се върнаха запъхтѣни при стълба и казаха:

— Слизай по-скоро да те водиме въ радиото. Тамъ има работа за тебе!

Заведоха го предъ микрофона.

— Какво ще правя тука? — попита пѣтелятъ.

— Всѣка сутринъ ще кукуригашъ и ще будишъ децата, защото са станали много сънливи, успиватъ се и закъсняватъ за училище.

— Добре! — рече пѣтелятъ и се настани предъ микрофона.

Всѣка сутринъ той кукуригаше и никое дете вече не закъсняваше въ училището. А когато платецьтъ му наброи първата месечна заплата, зелениятъ пѣтель отиде въ една рибарница, купи най-голѣмото сомче и го изпрати подаръкъ на своята спасителка котката. Котката получи заедно съ сомчето и една пощенска картичка — отъ пѣтела. Въ картичката пишеше: „Да поздравишъ оскубаното врабче, куцото магаре и слѣпото куче. А на дѣда Тодорана кажи да пие една студена вода отъ мене.“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.